

14. roč. – 6/2004

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.
Mimo jiné se dočtete
o tom, co bylo letos vykonáno.

Žáci se zamýšleli nad štěstím. Z farnosti uvádíme pořad bohoslužeb.
Bilancovali turisté, tenisté a také dobrovolní hasiči z Hukvald a Rychaltic.

občasník

Obsah

ÚVODEM

VÁNOCE

Štědrej večer nastal	3
Vážení spoluobčané,	4
Pokojné Vánoce	4

SPRÁVA OBCE

Výstavba kabelové televize	5
Volby do krajských zastupitelstev	5

Z NAŠICH ŠKOL

Zápis	6
Testování žáků Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy v rámci projektu Moravskoslezského kraje Kvalita 2004	6
Co je štěstí?	8
Jak si představuji vychovaného člověka ve věku 13—14 let?	9
Perličky ze školních sešitů	9
Výsledek ankety mezi strážníky Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy, konané od 18. 11. do 26. 11. 2004	9
Akce ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy v roce 2004	10
Mezinárodní festival dovedností dětí a mládeže FEDD	11
Vánoční dárky z obecní knihovny	12
Rok v obecní knihovně	13

Z FARNOSTI

Rychaltická pouť...	14
Pořad vánočních bohoslužeb	15
Koncerty	15
Tříkrálová sbírka	16

MINULOST A PŘÍTOMNOST

Vznik zástavby — Dolní Sklenov	16
Pocta Leoši Janáčkově	17

KULTURA

Fleret a Jarmila Šuláková	18
Další z komorních koncertů na Hukvaldech	19
Facies musicae	20
Cestopisné přednášky	20

SPORT

S turisty za Mikulášem a čerty	20
Chata Škalka a Klub českých turistů Hukvaldy	21
NOVOROČNÍ VÝSTUP NA KUBÁNKOV	22
Turistický závěr sezóny	23
Tenisté přezimují	23

SPOLKY

Hukvaldští dobrovolní hasiči	24
Sbor dobrovolných hasičů Rychaltice	25

VÍTE, ŽE...

Adventní věnec	26
Předvánoční neděle	27
Světci a svěťce v prosincovém kalendáři a lidové obyčeje	27
Novoročenky	28
Aktuálně k reformě veřejných financí (8.)	29
Kambodža	30
Pozvánka na výstavu	32

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Vážení čtenáři, poslední letošní číslo jsme vám připravili tak, abyste ho mohli mít již před Vánoce. Vánočním svátkům a novoročním přáním jsme také první stránky občasníku věnovali. Chtěli jsme, aby v předvánočním čase bylo toto vydání s co největším množstvím pozitivních zpráv, chválou dobrého, co bylo letos vykonáno. Těm, kdo se o to přičinili, chceme takto vyslovit dík.

Nad tím, co je štěstí, se zamýšleli žáci naší školy. O množství akcí konaných ve víceúčelovém sále napsala ředitelka školy Mgr. Alena Lévová. Připojila také informaci o připravovaných programech v sále na počátku příštího roku. Paní Brixová, ředitelka Festivalu dětských dovedností, který se konal v sále naší školy, napsala o tom, jak tento festival probíhal a kdo se zúčastní finále. V čísle jsou články o koncertech a novinkách v obecní knihovně. V rubrice Z farnosti uvádíme pořad vánočních bohoslužeb, článek o rychaltické pouti na svatého Mikuláše a informace o koncertech v obou kostelech.

Přinášíme předposlední část seriálu o vzniku zástavby v Dolním Sklenově a povídání o zájezdu do Prahy.

Bilancovali turisté i tenisté a také dobrovolní hasiči z Hukvald i Rychaltic. V rubrice Víte, že... si přečtete něco o tradicích a zvycích, které se váží k světcům a světicím v prosincovém kalendáři a o původu adventního věnce, který hezkým způsobem v tomto čase zdobí naše příbytky. Nezapomeňte si dočíst seriál o daních a zkuste si zasoutěžit.

Protože končí letošní rok, sluší se popřát všem našim čtenářům, příspěvatelům a příznivcům spokojené a klidné Vánoce a v novém roce pevné zdraví, hodně štěstí, osobní i rodinné pohody, spokojenosti i úspěchů.

Rádi bychom z celého srdce poděkovali našim spolupracovníkům — Mistru Antonínu Kročovi za pěkné kresby na titulní stránce, všem dopisovatelům, mezi nimi našim dětem za články i velmi pěkné kresbičky. Děkujeme pracovnícům obecního úřadu a prodejám za distribuci občasníku. V neposlední řadě patří naše poděkování tiskárně Beatris za bezvadnou, několikaletou spolupráci.

Redakční rada

Vánoce

Štědrej večer nastal

Štědrej večer nastal,
Štědrej večer nastal,
koledy přichystal,
koledy přichystal.

Panimámo, vstaňte.
Panimámo, vstaňte,
koledu nám dejte,
koledu nám dejte.

Panimáma vstala.
Panimáma vstala,
koledu nám dala,
koledu nám dala.

Vánoce — tradiční jídlo, rozkvetlé „barborky“, dárky, zvyky a obyčeje. Křesťané také usmaží kapra, nakoupí a zabalí dárky, ozdobí stromek, ale především slaví dar narození Ježíše Krista, Syna Božího. Vánoce, nejkrásnější svátky v roce — radostné, plné porozumění — takové chceme, aby byly.

Vážení spoluobčané

Blíží se Vánoce a rok 2004 pomalu končí. Jako každý přecházející nám přinesl dobré i zlé — někomu více, jinému méně. Zlé je, přijde-li nemoc. Ta mě v části letošního roku postihla. Říká se, že vše zlé je pro něco dobré. Je to pravdivé pořekadlo. Já jsem se o tom přesvědčil v době, kdy mi nebylo nejlépe. Poznal jsem své skutečné přátele, poznal jsem lidi, kteří chápali mé problémy a snažili se mi pomoci. Patří jim můj upřímný dík.

Dnes je situace má i situace v obci, řečeno současným jazykem, stabilizovaná a my, poučení z toho, co se nám nepodařilo, kde jsme pochybili, jsme připraveni v nadcházejícím roce 2005 pracovat pro blaho obce ze všech sil.

Rád bych v tomto předvánočním čase poděkoval všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tom, co se v Hukvaldech udělalo. Nemyslím si, že by toho bylo málo. Zmínil bych oslavy 150. výročí narození Leoše Janáčka, od přípravy, první koncert až k závěrečné akci nazvané pocta Leoši Janáčkově, konané v Senátu Parlamentu ČR. Děkuji také těm, kteří mě podpořili ve volbách do krajského zastupitelstva.

Vážení spoluobčané, přátelé, příznivci Hukvald, čtenáři Hukvaldského občasníku. Dovolte, abych vám popřál hezké Vánoce a v novém roce pevné zdraví, pohodu, spokojenost, úspěchy. Přál bych si, aby rok 2005 byl lepší než ten, co končí.

Dovolte mi připomenout půlnoční setkání s Vámi u oborní brány. Srdečně vás na ně zvu a těším se na společné přivítání Nového roku.

Petr Sobotík

Pokojné Vánoce

*„Narodil se Kristus Pán, hvězda světa hlásá,
vánočních dnů posvátných, nastala nám krása.
Užijte je v radosti, štěstí, lásce svatě.
Přání toto upřímné, ke dnům těmto máte“*

*Výbor MO KDU–ČSL Hukvaldy přeje
všem spoluobčanům, svým voličům, příznivcům
a sympatizantům krásné a radostné prožití svátků
vánočních v kruhu svých nejbližších.*

*Do roku 2005 šťastné vykročení provázené rodinnou
pohodou, pokojem, láskou a hlavně pevným zdravím.*

Za výbor místní organizace KDU–ČSL Hukvaldy Jaroslava Michnová

*Krásné prožití svátků vánočních
a hodně zdraví a úspěchů v novém roce
přeje všem našim občanům*

MS ODS Hukvaldy

Správa obce

Výstavba kabelové televize

Blíží se konec roku 2004 a s ním i vánoční svátky, dny vánoční pohody, míru a štěstí. Je možno bilancovat téměř celý uplynulý rok se všemi událostmi. Bylo jich opravdu hodně. Bylo o nich hovořeno i psáno a já je tady nebudu připomínat.

Na úseku investic se dokončuje montáž rozvodů kabelové televize, v současné době zbývá dokončit část Horního Sklenova a místní část Chatoviště. I tyto lokality budou v dohledné době připojeny. V současné době se dokončuje montáž nového studia infokanálu v ZŠ Leoše Janáčka, kde bude umístěn počítač programu vysílání, počítač střížny programu a malé natáčecí studio. Vysílání tohoto studia na kabelové televizi poběží 24 hodin denně a současné vysílání do éteru bude zajištěno 3 hodiny denně, jak nám to ukládá licenční smlouva

se Sdružením obecních televizí se sídlem ve Vratimově. Nové zařízení studia nám umožní pracovat s teletextem zpráv, fotografiemi, filmovými záznamy, a to všechno v digitální formě zpracování. Pro tento účel byl zakoupen digitální fotoaparát, který nám přiblíží některé události v obrazové formě.

Chci tímto požádat naše občany, kteří budou mít zájem o podání inzerce, zveřejnění konání různých společenských akcí, fotografií, šotů, aby svoje žádosti podali písemně u paní Rekové, telefonicky na čísle 558 699 213 nebo elektronickou poštou na adresu: mshukvaldy@applet.cz. Tyto vaše podklady budou průběžně zapracovávány do vysílání infokanálu.

Krátce bych se tady zmínil o přípravě výstavby vysokorychlostního internetu. Do konce letošního roku proběhne výběrové řízení na dodavatele zařízení a vlastní realizace stavby se uskuteční v prvním pololetí roku 2005.

Všem občanům přeji klidné a spokojené Vánoce a v novém roce pevné zdraví, štěstí, úspěchy, pohodu.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Volby do krajských zastupitelstev

Proběhly ve dnech 5. a 6. listopadu 2004. V následující tabulce uvádíme jejich výsledky:

V obci Hukvaldy bylo zapsáno celkem	1562 voličů
Vydáno bylo	664 úředních obálek
Odevzdáno bylo	664 platných hlasů
Účast	42,5 %
Z 21 stran bylo voleno 14 stran	

Počet hlasů pro jednotlivé strany:

název strany	počet hlasů	%
ODS	240	36,14
KDU-ČSL	138	20,78
KSČM	134	20,18
ČSSD	68	10,24
Strana zelených	44	6,62

Ostatní u nás volené strany obdržely jen velmi malý počet hlasů.

Preferenční hlasy pro kandidáty z obce Hukvaldy:

Kandidát	v obci	v kraji
Jaroslava Michnová (KDU-ČSL)	70	248
MUDr. Vladimíra Dieneltová (Strana zelených)	31	210

Zuzana Kubošová (Strana zelených)

2

17

Petr Sobotík (ODS)

95

1008

Petr Sobotík se stal krajským zastupitelem

V Moravskoslezském kraji získaly mandáty tyto strany:

Občanská demokratická strana

29 mandátů

Česká strana sociálně demokratická

11 mandátů

Komunistická strana Čech a Moravy

17 mandátů

Křesťanská demokratická unie–česká strana lidová

8 mandátů

Marta Sobotíková

Z našich škol

Zápis

Zápis žáků do 1. ročníku a mateřské školy Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy se koná ve čtvrtek 3. února 2005 od 14.00 hod.

Pololetní prázdniny ZŠ LJ Hukvaldy: 4. 2. 2005

Jarní prázdniny: 7. 2.—11. 2. 2005

Mgr. Alena Lévová, ředitelka škol

Testování žáků Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy v rámci projektu Moravskoslezského kraje Kvalita 2004

Testování žáků 9. tříd proběhlo 8. 1. 2004. Žáci během dopoledne vypracovávali tři testy zpracované firmou SCIO: Obecné studijní předpoklady, matematika a jazyk český. Testy byly elektronicky zaslány k vyhodnocení. Každý žák obdržel své výsledky s hodnocením. Škola pak výsledky celkové a jejich porovnání s výsledky v Moravskoslezském kraji.

	Úspěšnost v %		
	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy	Moravskoslezský kraj	Česká republika
Obecné studijní předpoklady	54	51,8	52,5
Matematika	32	35,1	35,4
Český jazyk	54	52,3	53,0

Obecné vlivy na výsledky.

Vliv vzdělání rodičů

„Celková pozorování prokázala, že výsledek žáků v matematice, českém jazyce i jejich obecné studijní předpoklady jsou závislé na vzdělání rodičů — obecně platí, že žáci rodičů s vyšším vzděláním dosahují

lepších výsledků. V testu z matematiky, českého jazyka i obecných studijních předpokladů výsledky žáků školy zcela odpovídá průměrnému vzdělání rodičů.“

Závislost dosažených výsledků na velikosti sídla školy

„Celková pozorování prokázala, že výsle-

dek žáků v testování je závislý na velikosti obce, v níž škola sídlí. Výsledek testu v matematice lze hodnotit tak, že zcela odpovídá pozorované závislosti, výsledek testu českého jazyka je lepší než odpovídá pozorované závislosti a výsledek testu obecných studijních předpokladů je výrazně lepší než odpovídá pozorované závislosti.“

Závislost dosažených výsledků na velikosti (kapacitě) školy

„Celková pozorování prokázala, že výsledek žáků v testech je závislý na velikosti školy.

Výsledek v testu matematiky je horší než odpovídá pozorované závislosti, výsledek v testu českého jazyka a obecných studij-

ních předpokladů je lepší než odpovídá pozorované závislosti.“

Většina středních škol má přijímací testy právě ze SCIA. Každoročně mají žáci možnost přípravy k přijímacím zkouškám pod vedením zkušených učitelů matematiky a českého jazyka. Bohužel rok od roku je méně žáků, kteří se přípravy účastní, protože je dobrovolná a nechtějí dělat navíc.

8. 6. 2004 jsme testovali žáky 7. ročníku. Toto testování nebylo součástí projektu Kvalita 2004. Ale opět jsme použili testy firmy SCIO. Zde není srovnání v kraji, ale pouze se všemi žáky 7. ročníku, kteří se testování zúčastnili.

	Úspěšnost v %	
	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy	Ostatní účastníci
Obecné studijní předpoklady	60	57
Matematika	42	53
Český jazyk	61	55

23. 9. 2004 proběhlo testování 6. ročníku.

	Úspěšnost v %	
	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy	Moravskoslezský kraj
Obecné studijní předpoklady	33	41,9
Matematika	41	45,2
Český jazyk	39	48,4

Tyto výsledky opět ovlivnily výše uvedené skutečnosti — vliv vzdělání rodičů, což je vliv nejdůležitější, závislost dosažených výsledků na velikosti sídla školy a na kapacitě (velikosti) školy. Výsledky v 6. ročníku jsou navíc ovlivněny tím, že vynikající a někteří výborní žáci odcházejí na víceletá gymnázia a tím dojde k poklesu průměru ve třídě.

Vlivů na výsledky testů je víc. Česká školní inspekce ve své výroční zprávě uvádí, že žáci mají encyklopedické znalosti a mají problém s vyhledáváním informací. Ale při těchto testech nesmějí mít kalkulačky, tabulky a už vůbec ne přístup k Internetu.

Co se týká umění vyhledávání informací na Internetu, máme pro děti od 2. ročníku kroužky práce s počítači, ve vyšších ročnících pak informatiku a pro opravdové zájemce, kteří chtějí studovat informační

technologie, kroužek programování. Stejně tak mají přístup do školní i obecní knihovny. Již v nižších třídách 1.stupně vytvářejí v předmětech projekty, kde musí různé informace vyhledávat. Tady záleží na každém jednotlivém dítěti. Některé projekty jsou na vysoké úrovni, jiné zase odbyté. Již tady se formuje vztah k práci.

6. 12. 2004 byli v projektu Kvalita 2004 testováni žáci současného devátého ročníku. Do uzávěrky Občasníku nebudeme mít výsledky a srovnání k dispozici.

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Co je štěstí?

Chce se říci s básníkem: „Muška jenom zlatá...“ Co považují za štěstí žáci 8. ročníku naší školy?

- Štěstí je všechno dobré. Například, když mi na nohu spadne deska a já mám jenom odřeninu. Nebo když mi tak tak z písemky vyjde dobrá známka. Štěstí je především to, co dobrého potřebujeme k životu.
- Spokojený, pohodový a šťastný život. Budu se cítit dobře a i přes problémy budu šťastný.
- Pod pojmem štěstí si představuji dokonalý život bez zápletek, starostí, neštěstí. Ale ke štěstí patří i zdraví.
- Štěstí je, když se člověku všechno daří, chápe učivo ve škole a nemusí se už doma učit. A když, tak jenom trochu.
- Štěstí je ve sportu, ve škole, osobním životě... Štěstí se nedá koupit. Když nemá člověk štěstí, jakoby nebyl na světě.
- Pro mne by bylo štěstí, kdyby se ve škole nezkoušelo. Nebyly by na světě žádné zbraně a války, všichni by měli všeho dostatek a každý by měl práci. Také by muselo být pěkné počasí a existovala by spravedlnost.
- Štěstí je třeba to, když nám na nohu spadne kámen a nezlomí nám ji.
- Pod pojmem štěstí si představuji být chytrý v dobré rodině, která má peněz tak akorát, ani málo ani moc. A hlavně najít si zaměstnání, které by mě bavilo.
- Pro někoho je štěstí to, že třeba vyhraje v nějaké soutěži. Jiný má štěstí, že je bohatý, jiný, že je zdravý.
- Pod pojmem štěstí si představuji pořádnou výhru v loterii.
- Pod pojmem štěstí si představuji třeba to, když přijdu do školy, nemám úkol a nikdo na to nepřijde.
- Pod pojmem štěstí si představuji virus, kterým se nakazím a vše se mi daří, najdu něco, co se mi hodí, a tak.

A jak si představují štěstí žáci 9. ročníku?

- Štěstí je pro mě klid, pohoda, láska, přátelé a když jsou mí nejbližší zdraví a spokojeni.

- Štěstí je pocit, který nás naplní v okamžiku, který jsme si určitou dobu přáli. Ten pocit je fajn a určitě ho už každý alespoň jednou zažil. Může to být i kvůli maličkosti.
- Štěstí se bohužel nedá koupit, ale pokud někoho doprovází celý život, je to pro něj radost. Nemá každý štěstí v lásce.
- Štěstí je to, co si každý vysnil, má zdraví, má s kým žít. Má dobrou práci, hodně dětí a pejska. Velký nový dům a velkou zahradu.
- Štěstí je, když jsou v rodině všichni zdraví, nehádají se, mají se mezi sebou rádi a nikdo blízký nám neumřel.
- V životě, kdy se mi nic nedaří, bych štěstí potřeboval hodně.
- Štěstí na této škole je, že sem mohu chodit, že nechodím na jinou školu. Neměl bych asi tolik kamarádů, ani učitelé nejsou špatní, i s nimi je někdy „sranda“.
- Štěstí je, že jsem na vůbec světě.
- Když se do rodiny, která nemohla mít dítě, narodí dítě, je to štěstí. Kdo na štěstí nevěří, nemůže ho mít.
- Štěstí je, to co mám, že bydlím v obci a ne ve městě, že mám rodinu, přátele, své záliby.
- Štěstí je pro mě zdraví moje i mé rodiny. A také, když se mohu dívat na fotbal třeba i na stadionu. Pod pojmem štěstí si představuji i lásku, přátelství a svobodu.
- Štěstí — shoda náhod, která někdy vyjde, někdy nevyjde. Štěstí je nevypočitatelné. Štěstí je chvilková záležitost.
- Štěstí je, když má člověk radost ze života, daří se mu v práci, ve vedení domácnosti, prostě ve všem. Takový šťastný člověk má chuť skoro do všeho. Může se učit, i když ostatní to nebaví, může pracovat. Prostě je šťastný a se životem nemá problémy.

Jak si představuji vychovaného člověka ve věku 13—14 let?

Pozdraví starší osobu, chová se slušně, nedělá ze sebe frajera. Neříká sprostá slova. Nedělá naschvály kamarádům a různým lidem. Nepřidává se k nezbedným partám.

Měl by mít úctu ke starším. Neměl by se ve škole houpat a židli. Měl by chodit slušně oblečený, čistý. Měl by poslouchat rodiče a pomáhat jim doma s pracemi a nesedět celý den u počítače. Také by měl mít dobrý výraz v obličejí a nebyť nafoukaný. Měl by chodit všude upravený. Také by měl pomáhat při učení spolužákům. Neměl by chodit při představení na záchod. Měl by být učený a chodit včas. Neměl by se dívat na sprosté pořady v televizi. Neslušná lidé by mu neměli být příkladem. Měl by chodit brzo spát. Neměl by ničit školní majetek a prostředí obce. Neměl by brát cizí věci. Měl by se dívat na poučné pořady v televizi. Měl by si nosit přezůvky. Neměl by šikanoval spolužáky. Neměl by v hodině říhat. Neměl by pít alkohol a omamné látky. A neměl by kouřit cigarety.

Žák 9. ročníku

Perličky ze školních sešitů

- Do sběru dáváme papír, kosti, hadry a drahé kovy.
- Když je kráva hloupá, stane se z ní vůl.
- Pes mě nekouzl, jenom mě ochutnával.
- Bez vody člověk nemůže dlouho žít, za krátký čas by moc chrastil.
- Ženisté jsou vojáci na ženění.
- Učitel nás zavedl k vodě a tam nás rozpustil.
- Když se koně smějí, tak se řehtají.
- Dezinfekce se provádí tam, kde se něco vyskytuje nebo drbe.
- V noci je v lese zhasnuto.
- Jedovaté houby poznáme podle toho, že je nesmíme jíst.
- Karanténní stanice je místo, kde se předpovídá počasí.
- Kukačka leze cizím ptákům do hnízd.
- Kino má vchod, východ a uprostřed film.
- Domov je místo, kde mám kolo, hračky, známky a rodiče.

Výsledek ankety mezi strávníky Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy, konané od 18. 11. do 26. 11. 2004

Dotazník se vrátil od 28 strávníků.

1. část:

Obecní úřad nabízí možnost, pokud bude alespoň 20 zájemců, odběru obědů i z restaurace Pod hradem za cenu 46 Kč za oběd.

	Otázka	Počet odpovědí ANO	Počet odpovědí NE
1.	Mám zájem o odběr stravy z Restaurace pod hradem.	2	26
2.	Mám zájem nadále pokračovat v odběru stravy ze školní jídelny.	26	2

2. část:

Mám zájem v době, kdy nevaří školní jídelna, 23., 27., 28., 29., 30., 31. 12. 2004 o odběr obědů z restaurace Pod hradem za cenu 46 Kč za jeden oběd.

Mám zájem	Nemám zájem	Nevyplněno
13	12	1

3. část:

Napište, prosím, jaké máte výhrady ke stravování ve školní jídelně.

„Jsem spokojen, ale asi třetinu dnů v roce nemám zajištěný oběd.“ *V této době nevaří školní jídelna.*

„Žádné.“

„Maso je někdy tvrdé, také rýže bývá nedovařená.“

„Celkem jsme spokojeni. (Občas je rýže pro seniory poněkud tvrdá).“

„Se stravováním ve školní jídelně jsme opravdu spokojeni, jak chuťově tak množstvím.“

„Nemám výhrad, jsem spokojen.“

„Nemám žádné výhrady.“

„Je nutné uskutečnit schůzku asi 10—20 strážníků a tam si o všem promluvit.“

„Jídlo je dobré. Důchodci by uvítali někdy místo salátu kompot. Mohla by být do jídelníčku zařazena i pohanka (na sladko i slano).“ *Kompot bohužel z finančních důvodů zařadit nemůžeme. Zařadit do jídelníčku pohanku jsme zkusili, ale bohužel většina dětí na toto jídlo zvyklá není a obědy ve velkém množství vracely.*

„Hustější polévky — víc šťávy na těstoviny a rýži. Obejdu se bez moučného jídla (diabetes), stačí jen vydatnější polévka nebo luštěniny. Jinak jsem spokojen.“

Moučná a sladká jídla mají děti rády. Zařazujeme jen do té míry, kolik nám dovoluje spotřební koš.

„Polévky by mohly být lepší.“

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Akce ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy v roce 2004

9. 1. 2004	Myslivecký ples
17. 1. 2004	Ples TJ Sokol Hukvaldy
20. 1. 2004	Protidrogová přednáška pro žáky školy
23. 1. 2004	Ples ODS
29. 1. 2004	Karneval žáků školy
30. 1. 2004	Školní ples
3. 2. 2004	Koncert ke 150. výročí narození L. Janáčka
7. 2. 2004	Karneval mateřské školy
12. 2. 2004	Zasedání obecního zastupitelstva
14. 2. 2004	Diskotéka pro žáky školy
20. 2. 2004	Hasičský ples
28. 2. 2004	Fotbalový večírek
1. 3. 2004	Koncert pro žáky školy

6. 3. 2004	Taneční seminář — Disco, Hip Hop, disko téka
23. 3. 2004	Divadelní představení pro žáky školy
26. 3. 2004	Zasedání SMOPO
28. 3. 2004	Koncert ke 150. výročí narození L. Janáčka
2. 4. 2004	Prezentace CK FOX Kopřivnice
20. 4. 2004	Koncert ke 150. výročí narození L. Janáčka
23. 4. 2004	Divadelní představení pro žáky školy
24. 4. 2004	Turistický večírek
27. 4. 2004	Psychologická přednáška
7. 5. 2004	Akademie ke Dni matek
10. 5. 2004	Vystoupení kouzelníka pro žáky školy
13. 5. 2004	Taneční soutěž v disco tancích
27. 5. 2004	Přednáška PhDr. Aleny Němcové o L. Janáčkově
28. 5. 2004	Oblastní sněm ODS

7. 6. 2004 Koncert ke 150. výročí narození L. Janáčka
19. 6. 2004 Obecní oslavy 150. výročí narození L. Janáčka
- 25., 26., 27. 6. 2004 Soustředění pěveckých souborů z Ostravy
28. 6. 2004 Diskotéka pro žáky školy
- 3.—5. 7. 2004 Středoevropské fotbalové dny
- 19.—25. 7. 2004 Soustředění dětského folklorního souboru z Čeladné
31. 7. 2004 Svatba
- 2.—9. 8. 2004 Soustředění taneční školy Palas Frýdek–Místek
23. 9. 2004 Zasedání obecního zastupitelstva
27. 9. 2004 Lampiónový průvod s ukončením v sále
7. 10. 2004 Cirkus Jacko
23. 10. 2004 Diskotéka pro mládež — Hasiči Rychaltice
4. 11. 2004 Koncert skupiny Fleret
5. 11.—7. 11. 2004 Soustředění pěveckých sborů Ostrava
11. 11. 2004 Koncert ke 150. výročí narození L. Janáčka
- 12.—13. 11. 2004 Skautský seminář
26. 11. 2004 Zasedání obecního zastupitelstva
27. 11. 2004 Diskotéka — Hasiči Rychaltice
3. 12. 2004 Mikulášské odpoledne s diskotékou pro žáky školy
4. 11. 2004 Večírek ASPV Hukvaldy
9. 12. 2004 Koncert Facie musicae
- 10., 11. 12. 2004 Mezinárodní přehlídka dětské umělecké tvorivosti FEDD 2004
15. 12. 2004 Vánoční besídka mateřské školy
16. 12. 2004 Vánoční akademie žáků školy
20. 12. 2004 Koncert studentů Ostravské univerzity

Ve výčtu nejsou uvedena všechna zasedání obecního zastupitelstva. V průběhu konání Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy probíhaly v sále zkoušky umělců.

Přestože hasiči Rychaltice, kteří pořádali diskotéku pro mládež, měli dobře zajištěnou pořadatelskou službu, došlo při obou akcích k úmyslnému poškození majetku. Vzhledem k těmto okolnostem další diskotéku nepovolíme.

Akce, v současné době nahlášené, ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy v roce 2005

8. 1. 2005 Ples TJ Sokol Hukvaldy — fotbalisté
14. 1. 2005 Myslivecký ples
15. 1. 2005 Karneval mateřské školy a žáků 1. st. ZŠ
21. 1. 2005 Ples ODS
28. 1. 2005 Karneval žáků 2. stupně ZŠ
29. 1. 2005 Školní ples
5. 2. 2005 Hasiči Rychaltice — Pochováání basy
12. 2. 2005 Ples TJ Sokol Hukvaldy
19. 2. 2005 Ples hasičů Hukvaldy
26. 2. 2005 Námořnický ples
9. 4. 2005 110. výročí SDH Rychaltice
16. 4. 2005 Turistický večírek

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Mezinárodní festival dovedností dětí a mládeže FEDD

10.—11. 12. 2004 společenský sál ZŠ L. Janáčka Hukvaldy

Stručné hodnocení a výsledky

Předběžné počty účastníků semifinále cca 270 osob + pedagogický dozor a organizační týmy za Sdružení FEDÍK a ZŠ Hukvaldy. Festival měl vysokou úroveň, v tomto roce byl obohacen o nové prvky např.: bříštiní tance, bojová umění — thajský box a teak won do, country tance. Mezi účastníky byly velké skupiny postižených osob z Polska i ČR. Jejich vedoucí připravili pro návštěvníky nádherná vystoupení, při kterých se někdy až tajil dech. Nejmladší účastníky byly děti z mateřské školy z Chorzowa v Pol-

sku. Největší vzdálenost, kterou účastníci festivalu urazili, byla z Braniewa (Gdaňská zátoka — u ruských hranic).

Našli jsme v hukvaldské škole perfektní zázemí, které přispělo k vysoké úrovni festivalu. Moderní škola překvapila hlavně polské děti.

Postupující do finále:

Zpěv sólo: Karolina Kruza ZŠ Braniewo, PL, Eva Burešová ZŠ Hlučín, Martin Ševčík Obchodní akademie Frýdek-Místek

Zpěv skupina: ZŠ Skorogoszcz + DDM Lewin Brzeski, Polsko

Herectví: Zespól Szkół Prywatnych, Katowice — Szkoła jak dom Brušperáček — divadelní soubor, „K Brušperku uhání vlak“ ZŠ Frýdlant — Komenského, ZŠ Frenštát p. R. — Tyršova

Pohyb: ZŠ Hukvaldy — mažoretky, „No coment „Staříč — duo; CVC Čadca — scénický tanec; „No coment „Staříč — disko tanec; „VIRGINIA“ country club F–M; COMO-3 gym, F–M bojové umění thajský box; Filip Gavlas 8. ZŠ F–M — Teak won Do; Sandra Jarošcová — břišní tanec DDM Orlová; „Breack Dance „SŠ taneční skupina starší chlapci, Urząd Miasta Ruda Śląska, PL; „Tecza“ taneční skupina nejmenších dětí z MŠ, Wyspa — Chorzow, PL; Modeling: „Barbie“ skupina „No coment“ Staříč

Speciální kategorie:

Zabrzańskie Towarzystwo Rodziców, Opiekunów, Zabrze muzikal „PINOKIO“ Škola života Frýdek-Místek — vánoční koledy a irské tance
Zespól Szkół Specjalnych Mysłowice, PL
Ośrodek dla Niepełnosprawnych „Serce Jezusa“ — Ruda Śląska, PL

Všichni účinkující, kteří nejsou na seznamu postupujících, byli vyzváni rovněž k účasti na finále jako hosté. Finále se mohou zúčastnit i děti, které se o této akci dozví až teď, prostřednictvím tisku. Bude to mezinárodní přehlídka kulturního umění naší mladé generace.

Přípravy budou zahájeny již od konce ledna 2005.

Hledáme partnery nebo sponzory festivalu, kteří nám finančně pomohou zorganizovat letní mezinárodní setkání dětí a mládeže v našem kraji. Bližší informace poskytně Sdružení FEDÍK www.fedd.frydecko-mistecko.cz nebo tel. 608 949 999.

B. Brixová M., ředitelka festivalu

Vánoční dárky z obecní knihovny

„Nejsou krásnější pohádky než ty, které píše sám život.“

Obecní knihovna připravila pro své čtenáře několik dárkových balíčků jako vánoční překvapení:

Balíček první — pro mladé čtenáře:

G. Gipe — Návrat do budoucnosti, 1. až 3. díl
M. Harazimová — Osmnáct
Z. Francková — Lásky šlechtické
I. Brandejsová — Hra očí
J. Komendová — Princezna od koní

Balíček druhý — detektivky a napínavé příběhy

T. Geritsenová — Chirurg

J. Cimický — Rána z milosti
J. Šebelka — Smrt podle Marka
J. Zeh — Orli a andělé
N. McDonel — Dvanáct

Balíček třetí — cestopisy a přírodopisné knihy

Lunární kalendář
I. Trojanov — Moje Afrika
M. Zikmund — Sloni žijí do sta let
B. Kilham — Mezi medvědy

Balíček čtvrtý — životopisné knihy

H. Clinton — Živá historie
V. Hanotel — Má krásná Lily
B. Hammondová — Největší milostné příběhy; Mladá léta velkých císařoven
H. Bankl — Nemoci Habsburků
S. Haffner — Od Bismarcka k Hitlerovi
V. E. Tarant — Poslední rok Kriegsmarine
F. Catreshi-Gabby — Život stíhače; Den, kdy se nevrátila Columbia

Balíček pátý — skutečné osudy

Sonad — Upálená za živa
Latifa — Uloupená tvář
R. Norwordová — Ženy, které příliš milují
D. Šmídová — Život s dírou v patě
I. Borská — Dobrodruzi s polopenzí

Balíček šestý — knihy českých autorů

J. Hanibal — Konec časů medových
Z. Salivarová-J. Škvorecký — Krátké setkání s vraždou; Setkání na konci éry s vraždou
Z. Frýbová — Dvě dámy v tísní
I. Hlaváčková — Horší už to nebude
P. Frýbort — Power play
A. Bauerová — Slunečná cesta bójských králů
A. Štiavnický — Čachtická paní ve vězení a na svobodě; Čachtická paní před Božím soudem

Balíček sedmý — drama, napětí, špionážní příběhy

T. Clancy — Operační centrum
D. Morel — Testament
P. Tremayne — Nechte maličkých...
J. Kostur — Andělský papež
K. Folet — Smrtící kód
H. Kirst — Noc generálů
P. Vandenberg — gladiátor
P. Doherty — Vraždicí Anubis
M. Conelly — Falešní hráči
I. Lenn — Stepfordské paničky

N. Gordon — Tribunál smrti
Dobrodruzi, puritáni a Indiáni (Angličané v Novém světě)

Balíček osmý — knihy o lásce, dobrodružství, rodinných vztazích a historii

C. Coulter — Pán tvrže
P. Potterová — Srdcová královna
S. Newmann — Prokletý rod
C. Proctor — Půlnoční zpověď
D. Steelová — Dvojitá tvář
S. Brownová — V šachu
J. Fieldingová — Poprvé
K. Koster-Losche — Kejkliřova dědička
S. Gertlerová — Strom smíření
B. Erskinová — Oheň je tvým osudem
J. Garword — Dar lásky, Vrať mi můj sen
T. McKinley — Vinohrad
D. Garlok — S nadějí
F. Michaelsová — Nezvaný host
J. Cruise — Říkej mi lži
J. Bennett — Půlnoc v zahradě dobra zla
R. Ruso — Zánik Empire Falls
C. Harod-Eagles — Anna

Všem čtenářům přejeme mnoho hezkých chvil s knihou.

„Smích nás zachraňuje, abychom se pod tíhou osudu nerozpadli na prach.“ Benigni

Rok v obecní knihovně

Poděkování:

- ředitelství školy za vzornou spolupráci při zajišťování provozu knihovny v roce 2004,
- mateřské škole i základní škole za výzdobu na nástěnkách,
- paní Stanislavu Fojtíkové za doplňování knižního fondu,
- paní Karle Klečkové za zavedení knižního fondu do počítačového programu,
- čtenářům, kteří dodržují termín vrácení vypůjčených knih,
- spoluobčanům, kteří obohatili knižní fond hlavně časopisy a čtením pro ženy.

Upozornění:

Provoz knihovny v novém roce 2005 bude zahájen v úterý dne 4. ledna 2005. Při první

návštěvě je nutno zaplatit registrační po-platek na rok 2005 ve výši:

mládež a studenti	20 Kč
dospělí	50 Kč

Informace o provozu knihovny v roce 2004 budou uveřejněny v prvním čísle příštího roku, protože zatím nebyl uzavřen měsíc prosinec.

A ještě prosba: snažte se nepoškodit kód, podle něhož jsou knihy i časopisy evidovány ve výpůjčním protokole. V případě poškození čtecí zařízení kód nepřečte a knihu nelze vlastně půjčit. Děkuji.

V závěru těchto informací přeji všem návštěvníkům knihovny příjemné a klidné prožití vánočních svátků. V nastávajícím novém roce 2005 hodně zdraví, mnoho štěstí, osobní a rodinnou pohodu.

Svatava Hrabovská, knihovnice

Z farnosti

Rychaltická pouť...

S příchodem doby předvánoční, kdy pomalu odeznívají zážitky z hukvaldské pouti, „rychalští“ měli plné ruce práce s přípravou pouti a děti s vyhlášením nadílky a Mikuláše. S konáním hukvaldské poutě se obvykle váže začátek doby adventní, v níž častěji než kdy jindy zapalujeme svíčky ve svých domovech, vzpomínáme na své blízké, kteří již společně s námi nezasednou ke štědrovečerní večeři, mnozí s radostí a nadějí očekáváme narození Ježíška. Pro rychaltické farníky a návštěvníky zdejšího kostela byla i právě proto první prosincová neděle nějak více svátečnější, radostnější než obvykle. Advent, pouť, Mikuláš, všechny tyto události naplňovaly ranní bohoslužbu. Pan farář neponechal nic náhodě a připravil překvapení nejen pro děti, ale všem přítomným.

Fryčovská dechovka, vyhrávající před kostelem, oznamovala do širokého okolí, že „rychaltičtí“ slaví advent, slavnostní mši svatou a krmáš — tak nazval tento svátek Otec Dariusz. Společně s dětskou Scholou, pěveckým sborem a panem varhaníkem pak dechovka provázela nedělní bohoslužbu.

Pan farář přivedl milého hosta. Byl jím piestánský jezuita Emil Vani, který společně s Otcem Dariuszem celebroval nedělní mši. Otec jezuita ve svém projevu vzpomněl památku sv. Mikuláše, biskupa, světce a také patrona zdejšího rychaltického kostela, na jehož počest svátku dne 6. prosince slavíme v Rychalticích pouť. Otec jezuita v bohoslužbě slova zdůraznil celosvětový význam Mikuláše, pomocníka v nouzi, patrona námořníků, rybářů, přítele dětí a ochránce svateb, později biskupa a světce, který se narodil v roce 270 a který přibližně kolem roku 300 působil jako biskup v Myře v Tu-recku. Je psáno (v knize Rok se svatými), že od dětství byl Mikuláš velmi srdečný chlapec a rád se s potřebnými a chudými o všechno co měl, rozdělil. Mikuláš však činil tyto skutky dobra nejraději, když nebyl nikým spatřen a mohl tak nepozorován rozdávat radost kolem sebe. V životopisech svatých se uvádí, že často obdarovával námořníky, chudé, dělníky, zajatce, ale i děvčata, která se chtěla vdávat a neměla peníze na věno. I proto se postava Mikuláše s dlouhým vousem, v pláští s kapucí lemovaném kožešinou spojuje s obdarováváním malých dětí dodnes. V promluvě slova Otec jezuita také pohovořil o vzrůstajícím násilí páchaném mladistvými, apeloval na základní lidské hodnoty, jako jsou láska, víra, modlitba, na potřebu nabídnout dětem Krista jako dobrého kamaráda. V závěru mše svaté na všechny děti a mládež čekala sladká odměna a na přítomné svátostné požehnání. Pocit takto slavnostně prožitého začátku dne umocňovala opět dechovka, která přítomné svými melodiemi vyprovázela na cestu domů. Byl to vskutku požehnaný a radostný začátek adventního nedělního rána, s prožitkem účasti na mši svaté, neboť...

„...byl tu s námi i Mikuláš, neměl dárky, vousy, plášť, tiše vstoupil, zůstal s námi, prosbám našim naslouchal, ač ho nikdo

nespatřil, kdo ho „pozval“, s tím tu byl, „dary nebe“ do duší všem tajně uschoval a na cestu domů každému z nás přítomných, ač neviděn, požehnal...”

Za přípravou této slavnostní bohoslužby stálo jistě mnoho obětavých lidí, a předně pan farář, který všechno připravil, zrežiroval, zorganizoval.

Děkuji panu faráři za duchovní zážitky, které jsme si odnášeli domů. Děkuji, Otče Dariuszi, za vaše úsilí, trpělivost a především za váš přístup k naší mládeži.

Jaroslava Michnová

Narodil se Kristus Pán

Pořad vánočních bohoslužeb

24. 12. Štědrý večer

20.00 — Hájov
22.00 — Hukvaldy
24.00 — Rychaltice

25. 12. Slavnost Narození Páně

7.30 — Hájov
9.00 — Hukvaldy
10.30 — Rychaltice

26. 12. Svátek sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

7.30 — Hájov
9.00 — Hukvaldy
10.30 — Rychaltice

31. 12. Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku

15.00 — Hájov
16.30 — Hukvaldy
18.00 — Rychaltice

1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie

7.30 — Rychaltice
9.00 — Hukvaldy
10.30 — Hájov

Koncerty

20. 12. 2004 16.00 hodin Hukvaldy

Pořadatel: Obec Hukvaldy, Farní úřad Rychaltice, Základní škola Leoše Janačka Hukvaldy

*Institut pro umělecká studia
Ostravské univerzity
Vánoční vínšovaná pošta —
Vánoce v Evropě i za mořem*

Adventní koncert posluchačů a absolventů pěveckého oddělení Janáčkovy konzervatoře a Institutu pro umělecká studia Ostravské univerzity z pěvecké třídy doc. Drahomíry Míčkové.

Klavírní doprovod: Lukáš Kozubík

Průvodní slovo doc. Drahomíra Míčková

Program:

Adam Michna z Otradovic: Loutna česká
Česká mariánská muzika
Český rok — Zima

Lidová poezie

9. 1. 2005 18.00 hodin Rychaltice

Pořadatel: Farní úřad Rychaltice, Základní škola Leoše Janačka Hukvaldy

Smíšený pěvecký sbor Lašan Brušperk — Vánoční koncert

Sbormistryně: J. Homolová

Sbormistrů Vánočního koncertu: Jana Dreschlerová a Pavel Konečný

Program:

Emil Hába: Vánoční mše na motivy slovan-
ských národních koled

Emil Hába: Salve

Leoš Janáček: Graduale

J. I. Linek, Pastorela lucunda

A. Tučapský: Koledy

V. Ptáček: Ave Maria

J. Krček, Koledy

Mary Had A Baby — Negro spiritual

S přáním všeho dobrého

P. Dariusz Jędrzejski

Tříkrálová sbírka

Vážení spoluobčané, je zde opět konec roku, a proto vám chce občanské sdružení Charita Hukvaldy popřát hezké prožití vánočních svátků a hodně štěstí, zdraví a pohody v novém roce 2005.

Už čtvrtým rokem se naše sdružení bude podílet na Tříkrálové sbírce. O tom, jak jsme využili finanční prostředky „vykoledované“ počátkem letošního roku, jsme vás informovali v minulém čísle občasníku. Věříme, že až se u vašich dveří po Novém roce objeví skupinky našich koledníků — tři králů, že je opět s láskou a stejnou štedrostí jako v minulých letech přijmete a pomůžete nám uskutečňovat naše humanitární cíle a pomoc nejpotřebnějším.

Kašpar, Melichar a Baltazar se těší na osobní setkání s vámi a za Charitu Hukvaldy předem děkuje

Agáta Krpcová

Minulost a přítomnost

Vznik zástavby — Dolní Sklenov

Číslo 80 bylo v roce 1939 při domovní reorganizaci přiděleno objektu sušárny u čísla 1 (kdysi fojství). Bylo zrušeno a v roce 1953 přeneseno na novostavbu rodinného domku manželů Jiřího a Anežky Smolkových. Ta byla postavena na pozemku koupeném od Ludvíka Junga v sousedství čísla 18. Domek dosud patří rodině Smolkových.

Číslo 81 — v roce 1939 v rámci domovní reorganizace bylo toto číslo přiděleno staré stavbě u čísla popisného 39. V roce 1953

bylo přeneseno na novostavbu rodinného domku manželů Marie a Jaroslava Klečkových, který byl postaven na pozemku koupeném od Ludvíka Junga. Objekt, původně očíslovaný č. 81, byl rekonstruován a v roce 1962 mu bylo dáno číslo 124. To však po přečíslování rekreačních chat bylo změněno na číslo popisné 94. Domek s číslem popisným 81 patří rodině Klečkových i dnes.

Číslo 82 — domek postavili v roce 1939 na pozemku koupeném od majitelů zahrady u čísla 23 manželé Jan a Marie Mališovi. Koncem 90. let minulého století ho jejich dědička prodala současnému vlastníku. Domek je v původní podobě.

Číslo 83 — domek byl postaven v roce 1940 na pozemku koupeném od čísla 18 manželé Františkem a Hedvikou Sobkovými. Současní vlastníci ho v 90. letech 20. stol. upravili.

Číslo 84 — původní přízemní domek byl postaven na obecním pozemku v roce 1940 manželé Janem a Antonií Grufíkovými. Rodině Grufíkových patří dodnes. V 90. letech minulého století byla dokončena jeho větší rekonstrukce.

Číslo 85 — rodinný domek byl postaven v roce 1940 na pozemku od usedlosti č. 38 Aloisem a Vlastou Větrilovými. Potomku rodiny Větrilových patří domek dosud.

Číslo 86 — bylo dáno původnímu výměnku k číslu 29. Pan Mlčoch uvádí rok 1938. Patří potomku rodiny z čp. 29

Číslo 87 — rodinný domek byl postaven na pozemku koupeném zčásti od čísla 38 a zčásti od čísla 40 v roce 1947 manželé Aloisem a Marií Čajánkovými. Potomku této rodiny patří domek i v současné době.

Číslo 88 — objekt, v němž v přízemí byla lakýrnická dílna a v patře byty, byl postaven na pozemku, který patřil k číslu 21. Vybudovali ho v roce 1938 manželé Mikuláš a Marie Kročovi. Popisné číslo mu bylo přiděleno v roce 1954.

Číslo 89 — rodinný domek byl postaven v roce 1953 na pozemku odštěpeném od čísla 21 manželé Petrem a Otylíí Kročovými. Rodině Kročových patří dosud.

Číslo 90 — v současné době je jím očíslována druhá část stavebně rozděleného domu s číslem 57. Původně bylo toto číslo

v roce 1953 přiděleno nově postavené rekreační chatě, která byla postavená Anežkou Konečnou na pozemku koupeném od Ludvíka Junga. Druhá část stavebně rozděleného domu číslo 57 jím byla očíslována v roce 1962 při kolaudaci rekonstrukce.

Číslo 91 — domek s tímto současným popisným číslem byl postaven v roce 1956 na pozemku odštěpeném od usedlosti 22 Antonínem Hrkem. Dříve jím byla očíslována chata vystavěná na pozemku patřícím dříve k čp. 14. Rodině Hrkových patří rodinný domek s číslem 91 dodnes.

Číslo 92 — rodinný domek byl postaven v roce 1956 na pozemku od zemědělské usedlosti 23 Josefem Matulou, který z těchto čísla pocházel.

Číslo 93 bylo přiděleno dřívějšímu číslu 93 Hukvaldskému. Domek byl postaven v roce 1928 Annou Blažkovou na pozemku odkoupeném od selské usedlosti čp. 14, v roce 1937 ho od Františka Škovránka koupili jako výminek k čp. 14 Josef a Františka Matulovi. Potomkům rodiny Matulových patří dosud.

Číslo 94. Na místě nynějšího čísla stávalo stavení s číslem 39. V roce 1905 vystavěl vpředu tehdejší vlastník Josef Marek nový dům a ten původní se stal vedlejší budovou. Při domovní reorganizaci v roce 1939 dostal tento objekt čp. 81. Zchátralý objekt byl přestavěn a po kolaudaci v roce 1962 mu bylo přiděleno číslo popisné 124. Číslem 94 byla očíslována chata a při přechíslování chat čísla evidenčními bylo popisné číslo 124 změněno na čp. 94.

Číslo 95 a 96 nese dvojdomek, který na pozemku rodičů od čísla 35 postavili v roce 1962 bratři Karel a Josef Ondříčkoví. Dříve tam byla čísla popisná 126 a 127, změněna na současná čísla 95 a 96 byla při přechíslování chat. Dvojdomek patří stále rodině Ondříčkových.

Číslo 97 — bylo postaveno v roce 1964 manželé Jaroslavem a Marií Lančovými, a to na pozemku, který dříve patřil k číslu popisnému 2 (u dolnosklenovského transformátoru). Původně měl domek číslo popisné 130, změněno bylo při přechíslování chat. Rodině Lančových patří domek dosud.

Číslo 98 — bylo přiděleno rodinnému domku, který postavili v roce 1958 na pozemku obce u silnice na Kozlovce manželé Ferdinand a Marie Krpcovi. Potomkům rodiny Krpcových domek patří dosud.

Číslo 99 — domek postavili v roce 1957 manželé Ludmila a Vladimír Opělovi na pozemku patřícím k čp. 17. Potomkům Opělových patří domek dosud.

Číslo 100 — rodinný domek postavili v roce 1964 manželé Albín a Ludmila Bujnochovi, a to na pozemku patřícím k čp. 58. Při kolaudaci mu bylo původně přiděleno číslo popisné 131, změněno bylo při přechíslování chat čísla evidenčními. Rodině Bujnochových patří domek dosud.

(V příštím čísle dokončení Dolního Sklenova)

Karla Klečková

Pocta Leoši Janáčkovi

Takto nazvali organizátoři výstavu obrazů inspirovaných hudbou Leoše Janáčka, uspořádanou v předsálí jednacího sálu Senátu Parlamentu České republiky v rámci oslav 150. výročí narození slavného hudebního skladatele. O přípravě této akce psal v minulém čísle občasníku senátor František Kopecký, který přišel s myšlenkou výstavu uspořádat.

K jeho nápadu přibyl další, a to zorganizovat na vernisáž výstavy autobusový zájezd. Zájezd se podařilo zajistit a navíc díky starostovi Petru Sobotíkovi ještě prohlídku reprezentačních místností Pražského hradu a katedrály sv. Víta s průvodcovskou službou.

Neopláněm jsme byli před 10. hodinou dopoledne na nádvoří hradu a již jsme byli očekávání. Více než hodinová prohlídka zmíněných místností s perfektním výkladem historie úprav, kterými tyto prostory prošly od dob nejstarších, přes období vlády Marie Terezie, jejich nástupců, úpravy ve dvacátých letech minulého století, kdy hrad sloužil jako sídlo prezidenta, až k úpravám provedeným architektem Bořkem Šípkem v době zcela nedávné. Prohlídka katedrály i svatováclavské hrobky, opět

se zasvěceným výkladem, návštěvu hradu ukončila. Po osobním volnu, v němž jsme se snad všichni prošli Malou Stranou, po Karlově mostě na Staré Město, jsme se před čtvrtou sešli na Valdštejnském náměstí před budovou Senátu.

I tam jsme byli očekáváni a bylo nám řečeno, že v tento den je Senát jen pro nás Hukvaldany. Průvodkyně nás přivítala v rytířském sále, kde jsme si vyslechli historii Valdštejnského paláce i výklad o Albrechtu Valdštejnovi, potom jsme měli možnost prohlédnout si i další místnosti. V jednacím sále Senátu jsme si vyzkoušeli, jak se sedí v senátorských lavicích, také za předsednickým stolem i řečnickým pultem.

O půl sedmé jsme společně zasedli v Hlavním sále Senátu, abychom si vyslechli koncert tří ostravských umělců — klavíristky Radany Kubíčkové, violoncellisty Jiřího Hanouska a klarinetisty Igora Františáka. Program byl sestaven z díla Leoše Janáčka, Bohuslava Martinů a Ludwiga van Beethovena, jehož trio B dur op. 11 pro klarinet, violoncello a klavír ho ukončilo. Odměnou jim byl náš upřímný potlesk a růže předané spolu s poděkováním manžely Kopeckými.

Autobus nás hodinu po půlnoci v pořádku dopravil domů. Všichni jsme byli spokojeni a plni dojmů, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Naše poděkování patří organizátorům. Řečeno současnou mluvou: zabodovali.

Karla Klečková

Vernisáž, na níž se sešli spolu s námi významní hosté, v 17 hodin zahájil ředitel Galerie výtvarných umění Ostrava Petr Beránek, který přivítal přítomné, zejména hejtmana Morávkoslezského kraje Evžena Tošenovského, senátora Františka Kopeckého, zástupce Nadace Leoše Janáčka Brno dr. Alenu Němcovou, zástupce Fondu Janáčkovy Hukvaldy ing. Marcelu Čapčovou a další, a samozřejmě nás, hukvaldské. Krátce představil vystavující umělce — již zesnulého Jana Václava Sládka a dva současné tvůrce — Antonína Kroču a Karla Harudu, který byl vernisáži přítomen. Atmosféru našeho kraje navodily lidové písně v podání ženského tria.

Malé pohoštění v podobě hukvaldských koláčků, které napekly naše seniorky (patří jim zato dík), a vína sponzorovaného Moravskými vinařskými závody a přátelské pobesedování, ukončilo prvou část akce.

Kultura

Fleret a Jarmila Šuláková

Příjemný kulturní zážitek čekal na každého, kdo se v pondělí 4. listopadu vydal do víceúčelového sálu při Základní škole Leoše Janáčka. Celé odpoledne běhali po prostorách sálu ti, kteří zajišťovali, aby vystoupení skupiny **Fleret** bylo zvukově co nejdokonalější. Stalo se totiž poprvé, že v sále vystupovali profesionálové, a tak ozvučení prostoru sálu nebyl nijak snadný úkol. Přes všechny problémy, které se vyskytly, nako-

JARMILA ŠULÁKOVÁ

nec koncert začal. Kromě známých písníček zazněly i nějaké novinky. Vzácným hostem byla paní **Jarmila Suláková**, která i přes svůj věk všem ukázala, že energie a chuť do života jí opravdu nechybí. Inu — kdo zpívá a víno pije, radostně a dlouho žije! Sólový part zpívaný bez doprovodu kapely bude dlouhý znít v uších všech posluchačů. Příjemnou tečkou byla sklenka vína, která čekala na každého po skončení koncertu. Na závěr chci ještě podotknout, že celou akci organizovala základní škola a získala neocenitelné zkušenosti pro pořádání podobných kulturních zpestření pro místní i přespoleční zájemce.

Mgr. Lenka Nevludová

Další z komorních koncertů na Hukvaldech

Dne 11. 11. 2005 se konal již čtvrtý koncert k připomenutí výročí „Roku české hudby“. Koncertní sál základní školy na Hukvaldech doslova rozzářila živě tryskající hudba v podání dvou mladých umělců: Martiny Bačové — housle a Alexandra Starého — klavír, kteří jsou absolventi Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Na program zařadili díla výhradně českých autorů, čímž dramaturgicky získal koncert na atraktivnosti. V úvodu koncertu pořádaného u příležitosti 150 let narození hudebního génia 20. století Leoše Janáčka jsme mohli vyslechnout v podání Saši (Alexandra) Starého Polku a moll z Českých tanců Bedřicha Smetany. Již v této koncertní polce jsme měli možnost zakusit interpretační i technickou vyspělost, která se v průběhu tohoto večera stále stupňovala. Poté následoval Mazurek pro housle a klavír Antonína Dvořáka, který patří mezi kmenový repertoár všech koncertních houslistů. Martina Bačová se zde „blýskla“ jak v technicky křišťálově čisté hře, tak i v krásných lyrických melodiích. První polovinu večera uzavřel Alexandr Starý Janáčkovou skladbou z roku 1912 příznačně nazvanou V mlhách. Z jeho

hry bylo zřejmé, že mu je Janáčkova hudební mystika srozumitelná a jasná. Po krátké přestávce příjemně strávené u sklenky dobrého vína následovala jedna z nejuchvatnějších skladeb houslového repertoáru Sonáta pro housle a klavír Leoše Janáčka. Tato skladba sebou nese nesmírné nároky (především interpretační) na interprety. Je až neuvěřitelné, jak se oba mladí interpreti vyrovnali s touto nesnadnou úlohou. I přes pár drobných nepřesností (především v souhře) se jim však podařilo naplnit Janáčkův hudební odkaz plný emocí a životních zkušeností vyzrálého člověka. S podobně přesvědčivou interpretací se máme možnost setkat jen v případech špičkových profesionálních umělců, což se oběma aktérům tohoto večera bezesporu podařilo. Dalšími skladbami programu byly Tři české tance Bohuslava Martinů pro sólový klavír a Elegie Otmaro Máchy. Nadále pokračovat ve chválení obou hudebníků by zřejmě nemělo příliš cenu, i když by si to pochopitelně zasloužili. Proto mi jen dovolu, abych jim složil patřičnou poklonu za jejich skvělý koncert, který pozvedl uměleckou laťku na ta nejvyšší místa.

Zvláštní pochvalu si však určitě zaslouží jinde nevidané nadšení obce Hukvaldy k pořádání akcí, které doprovázely letošní 150. výročí narození L. Janáčka a „Rok české hudby“. Především však náleží poděkování komisi, která byla ustavena počátkem roku 2004 ve složení Petr Sobotík, Karla Klečková, Bronislava Hyklová, Alena Lévová, Marcela Čapčová a Petr Bujnoch. Komisi řídil Pavel Bernatský.

Igor Františák

Facies musicae

Je komorní vokální seskupení z Kopřivnice. Základem souboru je dívčí pěvecký sextet, který byl v průběhu dubna až června 2004 rozšířen o mužské hlasy. Vznikla nová vokální skupina, kterou vedou manželé Melnarovi.

Tato vokální skupina vystoupila v sále naší školy na koncertu ve čtvrtek 9. prosince s programem Veselé Vánoce. Účinkující návštěvníkům tohoto koncertu, nebylo jich mnoho, připravili svým zpíváním pohlázením po duši, v předvánoční době je naladil do té správné atmosféry nejkrásnějších svátků v roce. Vskutku to stalo zato. Litovat mohou ti, co nepřišli.

V úvodu zazněly latinské písně, také známé Adeste fideles, potom všechny známé koledy české a na závěr ta nejhezčí — Narodil se Kristus Pán. Přidavkem byla veselá vánoční píseň Vánoce, Vánoce přicházejí.

Členové skupiny řekli, že se jim na Hukvaldech zpívalo dobře a že přijedou zase. Na to se lze jen těšit a doufat, že posluchačů v sále zasedne mnohem více.

Karla Klečková

Cestopisné přednášky

Ve středu 10. listopadu se konala v hasičské zbrojnici v Rychalticích cestopisná přednáška o Nepálu. Z Nového Jičína přijel pan Holly, který nám promítal fotografie s poutavým 3 hodinovým vyprávěním. A to, že vyprávění bylo opravdu velmi zajímavé a inspirativní, bylo důvodem dohodnout pokračování, které bylo o měsíc později.

O další cestě Nepálem a Annapurnou pan Holly vyprávěl 4 hodiny. Přivezl několik předmětů, které Nepálci používají k životu. Dozvěděli jsme se, jakým způsobem žijí lidé Nepálu, jak bydlí, jak se stravují, jak vychovávají děti.

Ti, kteří se na podobnou cestu chystají, se dozvěděli, co si připravit, na co nezapomenout a s jakými riziky musí počítat.

Na příští rok připravují přednášky další, a to o Aljašce.

Na závěr bych všem milovníkům dobrodružných cest a občanům popřála krásné prožití vánočních svátků a v novém roce mnoho zdraví a osobní spokojenosti.

Za kulturní komisi Monika Kornetová

Sport

S turisty za Mikulášem a čerty

V sobotu 4. 12. 2004 se uskutečnil 7. ročník výstupu za pohádkovými bytostmi. Tradiční trasa na Palkovické hůrky s občerstvením v restauraci Barborka byla z důvodu dočasného uzavření rekreačního střediska změněna, a to na Fojtovy vrchy a Hájov. Z Dolního Sklenova jsme tentokrát vyšli o půl hodiny později než obvykle. Těšili jsme se, že v případě pěkného počasí budeme moci z vrcholu pozorovat západ slunce a přechod dne v noc. Toto přání se nám spl-

nilo a my jsme se kochali krásnou krajinou nořící se do tmy s rozsvěcujícími se městy, vesnicemi a kostely.

Pak jsme sestoupili na Hájov, kde nám v místní restauraci pan Petr Kuchař zajistil občerstvení i přesto, že současně pořádal v sále svou Mikulášskou besídku.

Po krátkém odpočinku jsme se vydali k domovu. Cesta vedla přes „Řehůvku“, kde nás čekal Mikuláš s čerty. Ty děti, které s námi chodí pravidelně, se nechají ochotně strčit i do čertovského pytle. Ty nejmenší však mají veliký strach, který se snaží převětivý Mikuláš rozptýlit. Všechny děti byly nakonec podarovány čokoládovou figurkou. Letošního pochodu se zúčastnilo 50 zájemců. Těm co se chystali na Mikulášský večírek, který naše TJ SOKOL Hukvaldy pořádala tentýž večer, tato kratší trasa přišla vhod.

Jiří Strakoš

Chata Skalka a Klub českých turistů Hukvaldy

Co mají společného? Především vzpomínky!

Dvoudenní turistický zájezd Klubu českých turistů Hukvaldy autobusem na zakončení pěší turistické sezóny ve dnech 13.—14. listopadu 2004 s ubytováním na chatě Skalce neměl pouze turistickou náplň. Možná to především byla akce, při

kteří si připomněli, jakou významnou pomocí přispěli ke znovu postavení chaty po zničujícím požáru 7. ledna 1998. Velice živě vzpomínám na jejich nevšední a nezištnou pomoc také už při opravách původní chaty před vyhořením. Přijížděli o víkendech vlastními vozidly bez nároku na odměnu i na dopravu. Pracovali mnohdy až do tmy, do ukončení plánované práce a večer se rozzevčely kytary a zazněl zpěv. Byla to početná skupina třinácti osob (ing. Dalibor Žáček, ing. Jaromír Červenka, Jiří Strakoš, Jaroslav Strakoš, Jiří Strnad, ing. Ladislav Foldyna, Ladislav Foldyna ml., Aleš Palík, Antonín Kroča, Pavel Mlčoch, Martin Ginzl, Jindřiška Strnadová).

Mile jsem byl potěšen pozváním Jirky Strakoše k účasti na akci a dárkem fotoalba, které mi více přiblíží dny prožité při brigádách. S odstupem doby si silně uvědomuji spontánní brigádnickou pomoc odborů KČT i brigádníků jednotlivců — členové KČT Hukvaldy byli mezi čelní skupinou. S velikým údivem toto brigádnické nadšení sledovalo předsednictvo ústředí KČT. S určitostí tvrdím, že všichni brigádníci odváděli práci, kterou nelze očekávat ani od placených zaměstnanců. Bylo to dáno asi tím, že pracovali dobrovolně bez jakýchkoliv nároků.

Za přátelskou atmosférou večera na chatě Skalce nezaostala ani plánovaná pěší trasa. Začala nástupem v Kosařských, přes Kozubovou se zastavkou v chatě na Kozubové, sestup do Dolní Lomné kolem areálu Slezských dnů a výstup po modrém značení na chatu Skalku. Na chatě ubytování, příjemně prožitý společný večer při kytarě se vzpomínáním a prohlídkou fotografií z brigádnických zážitků. Druhý den trasa směřovala přes Velký Polom na Bílý Kříž se zastavkou v chatě Súlov až na Visalaje, kde čekal náš autobus. Celkem to bylo 35 kilometrů v náročném terénu a všichni nasadili tempo jako by byli na brigádě.

Chtěl bych všem poděkovat za přátelsky prožité dva dny, a protože dost dlužím celé historii brigád a dění na Skalce, slibuji, že budu usilovat o písemné zpracování a také o fotohistorii.

Vlastislav Mokroš

TJ SOKOL Hukvaldy
Odbor Klubu českých turistů

vás zve na

NOVOROČNÍ VÝSTUP NA KUBÁNKOV

Sraz 1. 1. 2005 v 11 hodin na vrcholu. Společný odchod
hukvaldských turistů bude v 9.30 hodin z koupaliště.

V restauraci na koupališti je po návratu zajištěno občerstvení.

Touto akcí se připojujeme k akci ústředí Klubu českých turistů

NOVOROČNÍ ČTYŘLÍSTEK

Jsou to čtyři novoroční dobré skutky:

1. Překonej svoji pohodlnost — jdi na Nový rok na výlet.
2. Učiň něco pro své okolí — pozvi alespoň jednoho blízkého na tento výlet.
3. Poznej, kde žiješ — projdi maličký kousek vlasti, kde jsi ještě nebyl.
4. Přispěj potřebným — věnuj částku minimálně 20 Kč na projekt SVĚTLUŠKA (Nadační fond Českého rozhlasu), který je určen na pomoc nevidomým dětem, multihandicapovaným a zrakově postiženým lidem, kteří se dostali do krizové životní situace.

To všechno můžete splnit při Novoročním výstupu a za odměnu obdržíte na památku odznaky a kalendářiky. Na Kubánkově budou přítomny zplnomocněné osoby k provádění sbírky.

Turistický závěr sezóny

K turistickému podzimu patří již tradičně pochod Po zarostlém chodníčku — Spadavým listům. Letos se šel již po tříadvacáté. Ve čtvrtek 28. října, kdy se pochod konal, byl den s počasím „babího léta“. Pochod tedy přilákal velké množství účastníků, kterých jsme odhadem napočítali 120. Trasa vedla tradičně z koupaliště přes Babí horu na Kubánkov a pak zpět na Hukvaldy. Asi polovina účastníků využila možnost průchodu oborou kolem rybníka a přes „kupelky“ k Hubertce. Trasa byla sice kratší, ale mnozí jsme zde šli poprvé a mohli se obdivovat tomuto tichému koutu obory. Krásný zážitek umocnilo stádo daňků, kteří v počtu asi 30 kusů před námi defilovali na louce před rybníkem. Závěr pochodu proběhl na koupališti, kde zájemci obdrželi účastnické listy.

Dva týdny po tomto pochodu jsme turistickou sezónu ukončili dvoudenním zájezdem na Jablunkovsko s cílem na chatě Skalaka. Tato chata byla po požáru kompletně postavena znovu na původních základech. 8 našich členů pod vedením Jirky Strakoše zde odpracovalo na brigádách desítky hodin, ale na obnovené chatě spali všichni poprvé. Na zájezd jsme přizvali hlavního organizátora výstavby pana Mokroše z Frýdku, který měl s sebou fotodokumentaci výstavby. Interiér chaty je velmi pěkný a s pobytem jsme byli spokojeni. 34 účastníků zájezdu bylo spokojeno i s jeho turistickou náplní, která byla poměrně náročná.

V sobotu 13. 11. jsme absolvovali 15 trasu se dvěma výstupy. Nejprve z Milíkova na chatu pod Kozubovou (981 m n. m.) a pak z Dolní Lomné na Chatu Skalaka (950 m n. m.). Počasí bylo nepříznivé, ale nepršelo. Na chatu Skalaka jsme však už docházeli s prvními vločkami sněhu. Večer bylo bílo a v neděli 14. 11., kdy nás čekala další túra, byla venku zimní idýla s 10 cm sněhu. Čekala nás hřebenová trasa přes Velký Polom na Bílý kříž a Visalaje. Ušli jsme 22 km

a v čerstvém sněhu to byl slušný výkon. Závěr sezóny pěší turistiky můžeme tedy hodnotit jako úspěšný.

Tomáš Elbel

Tenisté přezimují

Tenisový oddíl měl letos velmi úspěšnou a dlouhou sezónu. Venku jsme začali hrát 18. 4. 2004 a naposledy se hrálo 6. listopadu. Zájem o tenis byl nebývalý a výrazně stoupl počet členů — na rekordních 61 platících členů.

Po tradičních soutěžích mužů, o kterých jsme čtenáře již informovali (Memoriály, Tenisový Minicup a Oddílový přebor) se letos konal i oddílový turnaj žen za účasti 8 hráček, ve kterém zvítězila paní Dana Míčková před Simonou Návratovou.

Novinkou v naší činnosti byl Týden s tenisem pro děti, který ve dnech 19.—23. července vedla trenérka I. třídy sl. Jitka Janošková. Soustředění se zúčastnilo 6 dívek a 3 chlapi. Zaměření kurzu bylo nejen na nácvik techniky úderů a herní dovednosti, ale i na fyzickou přípravu. Děti, které kurz absolvovaly, se tenisově velmi zlepšily.

Závěr sezony patřil přátelskému turnaji čtyřher. Uskutečnil se 2. října za účasti 8 hráčů a 8 hráček, takže se hrál jako soutěž smíšených dvojic — mixů. Boje byly urput-

né a za krásného podzimního počasí se hrálo až do večera. Vítězem soutěže se stali Březinová, M.Hložanka, nad Baturnou a Týcem. Na třetím místě skončili Míčeková, L. Drlík.

Tenisté chystají na 29. 12. valnou hromadu do Klubu seniorů a pak chceme usku-tečnit zimní oddílový halový turnaj.

Tomáš Elbel

Spolky

Hukvaldští dobrovolní hasiči

Vážení spoluobčané, dovolte nám, aby-chom vás pozdravili v čase předvánočním jménem hukvaldských hasičů a seznámili vás s naší činností. Chceme tímto připome-nout, že letošní rok proběhl ve znamení 140. výročí založení prvního dobrovolného sboru hasičů v Čechách.

Nový rok jsme jako vždy začali přípravou ohňostroje u oborní brány a zúčastnili se novoročního výstupu na Kubánkov. V únoru jsme pro vás připravili tradiční ha-sičský ples v sále Základní školy Leoše Ja-náčka. Zhodnotili jsme jej jako zdařilý. Během měsíce března a dubna jsme začali chystat techniku a plánovat akce na celý rok. O Velikonocích jsme se podíleli na li-kvidaci požáru sklepa v oboře. Posledního dubna jsme stavěli májku. Letos poprvé u hasičské zbrojnice. V květnu jsme zajišto-

vali hlídku při pochodu „Po zarostlém chodníčku“ na Kubánkově. Koncem měsíce proběhlo tradiční kácení máje a smažení vaječiny.

Během léta jsme se také samozřejmě zú-častňovali pohárových soutěží, například na Myslíku, ve Vlčovicích, Palkovicích, Koz-lovicích, Lhotce, Rychalticích. Lubině a na Hukvaldech. Průběžně jsme také absolvo-vali několik školení zásahového družstva.

Nesmíme zapomenout také na to, kolik hodin hodin jsme odpracovali na opravách strojů a auta a na úpravách okolí hasičské zbrojnice. Byly přistavěny schody, postave-ny dva komíny a zbudováno venkovní po-sezení. Celkem bylo odpracováno přes 800 hodin, za což všem aktivním členům děku-jeme.

Nechyběli jsme ani při veřejně prospěšných pracích, například jsme pálili kletí u hřbitova. Náš člen se také zúčastnil okresního a krajského kola v požárním sportu jako rozhodčí.

Pokud to všechno shrneme, dojdeme k závěru, že naše činnost byla docela pestrá. Jediné, co se nám zatím nedaří, je získávání mladých hasičů. Velmi rádi bychom mládež se zájmem o požární sport mezi sebou přivítali.

Závěrem vám chceme prostřednictvím Hukvaldského občasníku popřát krásné prožití vánočních svátků a úspěšné vykročení do nového roku.

*Lukáš Strakoš, starosta SDH
Ladislav Strakoš, velitel SDH*

Sbor dobrovolných hasičů Rychaltice

Sbor dobrovolných hasičů v Rychalticích má 55 členů, z toho 18 je mladších 18 let. Velkou část naší činnosti vyplňují soutěže a nácvik na ně. Právě soutěže jsou vhodnou formou odborné i fyzické přípravy zvláště u mládeže. Zapojují se do nich družstva žáků, dorostu i dospělých. Dají se rozdělit na postupové a pohárové. Postupové jsou povinné, organizuje je Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. V mládežnických kategoriích je základním kolem okresní a skládá se z více soutěží, u dospělých probíhají základní kola v rámci okrsků. Náš sbor patří do kozlovického okrsku. V letošním roce jsme soutěžili na Myslíku. Zde družstvo mužů obsadilo 3. místo. Starší žáci se zúčastnili soutěží v Místku a Nižních Lhotách. V celkovém hodnocení obsadili 18. místo z 35 zúčastněných družstev. Největší radost jsme měli z výsledků dorostenců, kteří po podzimní části byli na 4. místě. Jarní kolo se konalo ve Fryčovicích a jeli jsme tam s odhodláním vybojovat nějaký pohár. Před poslední disciplínou jsme se dostali na druhé místo a nastupovali do ní s přesvědčením toto udržet. Tato disciplína se jmenuje požární útok a byli jsme v ní nej-

lepší. Doposud vedoucí Frýdek zůstal za námi. Slavili jsme vítězství a postoupili do krajského kola. To se konalo ve Vítkově a naše družstvo zde obsadilo 4. místo. Přestože někteří soutěžící již dovršili 18 let a v dalším ročníku tak startovat nemohou, podařilo se na úspěchy navázat a na soutěži v Horních Tošanovicích jsme opět vybojovali 1. místo. Doufáme, že se nám ho podaří udržet i v jarní části.

Pohárové soutěže pořádají jednotlivé sbory a zúčastnit se může každý SDH. Naše družstvo mužů takových soutěží zvládlo 29. K našim úspěchům patří 3 druhá místa. Ceníme si, že jedno z nich jsme získali i u nás doma, protože jsme měli hodně práce i jako pořadatelé celé soutěže.

Ty jsme uspořádali dvě. 26. června v Rychalticích dopoledne pro mladé hasiče, v odpoledních hodinách pro dospělé. Zúčastnilo se 10 žákovských družstev, 5 ženských družstev a 16 mužských. Druhá námi pořádaná soutěž se konala 10. září na Hukvaldech, na parkovišti u hotelu. Začátek byl ve 21.00 hodin, soutěžilo se tedy v noci. Tyto soutěže si přes vyšší náročnost získávají stále větší oblibu mezi diváky i soutěžícími. Svědčí o tom i účast, přijelo celkem 33 družstev, z toho 5 ženských.

Naše činnost není jen účast na soutěžích, snažíme se nezapomínat ani na kulturní aktivity. V červenci se konal letní večer na vyletišti v Rychalticích, koncem prázdnin na stejném místě dětský den se soutěžemi s hasičskou tematikou. V říjnu a listopadu jsme připravili dvě diskotéky v sále ZŠ L. Janáčka, abychom pomohli využít tyto prostory. Na pořádání se podíleli téměř všichni naši hasiči. Přestože zájem o tuto akci byl velký nejen mezi místní mládeží, ale i z okolí, další se konat nebude. Zasloužili se o to někteří anonymní jedinci, kteří si vybijeli energii na ničení zařízení sálu.

Se ZŠ Leoše Janáčka spolupracujeme i v další činnosti. Pravidelně na začátku školního roku provádíme ukázkové cvičení spojené s cvičným poplachem a evakuací školy. Mimoto pomáháme při některých akcích škol. V červenci jsme uklízeli lehátka po fotbalových hrách a znovu také v prosinci, kdy zde byli ubytováni účastníci festivalu FEDD.

Sbor dobrovolných hasičů v Rychalticích oslaví v roce 2005 110. výročí od svého založení. Ustavující schůze sboru v roce 1895 se konala druhou neděli v dubnu, proto i my směřujeme oslavy k tomuto termínu. V neděli 10. dubna bude celebrována v kostele sv. Mikuláše v Rychalticích mše svatá za zemělé hasiče. Zároveň bude posvěcen slavnostní prapor, jehož výrobu jsme si k této příležitosti objednali. Věříme, že organizace, která v obci existuje a pomáhá již 110 let, si takový prapor zaslouhuje. Po mši bude následovat slavnostní členská schůze v sále Základní školy Leoše Janáčka. V rámci

oslav organizujeme v květnu okrskovou hasičskou soutěž v požárním sportu a o prázdninách ukázkové námětové cvičení — nácvik dálkové dopravy vody do nepřístupných míst.

Výroba praporu je finančně náročná, proto pořádáme finanční sbírku. Pokud Vás navštíví členové našeho sboru s prosbou o příspěvek, prosíme přispějte. Budeme rádi za každou pomoc.

Na závěr mi dovolu popřát všem spoluobčanům jménem hasičského sboru v Rychalticích zdraví, štěstí a pohodu v roce 2005.

Petr Domčík, starosta SHD Rychaltice

Víte, že...

Adventní věnec

Zdobit adventním věncem své příbytky je zvyk starý více než 150 let. Zpočátku měl adventní věnec vlastně podobu kola od vozu. Objevil se v Hamburku — v ústavu pro opuštěné děti. Tam v roce 1839 poprvé pověsil před Vánocemi pod stropem chatrče, v níž byl ústav, kněz Johann Hinrich Wichem dřevěný kruh se svícemi. Bylo jich celkem 23 — 4 velké a 19 malých červených — jedna na každý den až do Štědrého dne. Denně při pobožnosti byla jedna svíce zapálena, nejprve v polední přestávce, později za svítání. O několik let později, v roce 1851, byl věnec ozdoben jedlovými větvíčkami. Stejně tak byla ozdobena jídelna útulku. V kostele se poprvé objevil v Cáchách a svíce byly pouze čtyři — pro každou adventní neděli jedna.

Kruhová podoba věnce symbolizuje ustavičnou cestu slunce a také věčnost. Lidé dlouho věřili v tajemné síly bludiček, skřítků a bílých paní, jejichž návštěva příbytků měla zaručit bohatou úrodu v příštím roce. Věnce, které si lidé zavěšovali do oken, měly prý těmto bytostem ukazovat cestu.

Z předkřesťanské doby je zvyk přinášet do domů zelené větve, aby v nich mohli sídlit přátelští duchové, sláma na věnci měla odrážet zlé duchy a přinášet požehnání. Na znamení slunce se věnce také ovazovaly zlatými stuhami.

Dnes adventní věnec ohlašuje blízké narození Krista. Křesťanský adventní věnec je v červené (stuh, svíce) a zelené barvě (větvíčky). Červená připomíná krev Kristovu prolitou za spásu světa, spolu se zelenou barvou symbolizuje život. Jablíčka, která s také někdy používají, jsou plody života. Adventní věnce se u nás začaly objevovat v oknech, na dveřích, vratech s novou dobou teprve nedávno. (Čerpáno z Encyklopedie náboženství).

Svíce na adventním věnci jsou rozsvěcovány při adventních koncertech, které jsou vysílány televizí. Peněžní příspěvky, které jsou v rámci těchto koncertů lidmi i skupinami občanů zasílány, jsou použity pro zdravotně postižené. Při sledování letošního prvého adventního koncertu jsme si mohli přecíst, že naše místní organizace KDU–ČSL zaslala na konto adventních koncertů 1500 Kč. Finanční příspěvek 1000 Kč při třetím adventním koncertu zaslal také místní Klub seniorů a 1000 Kč Farní charita Hukvaldy.

Karla Klečková

Předvánoční neděle

Ano, uhadli jste. Mám na mysli „bronzovou“, „stříbrnou“ a „zlatou“ neděli. Jsou to tři neděle před Vánoce. O těchto nedělích každoročně vypukne nakupovací horečka. Tato tradice nemá dlouhé trvání. Označení předvánočních nedělí podle kovů se v Čechách vžilo díky reklamě obchodních domů za první republiky. Tak jako reklama byly názvy nedělí podle kovů přejaty. Sousední Rakousko tato pojmenování prý nezná. Nemá také vůbec žádnou návaznost na staré křesťanské tradice ani místo v liturgickém kalendáři. V dobách ne tak dávných se hlavně na zlatou neděli v obchodech schovávalo nejžádanější zboží, které během roku bylo málo dostupné. Dnes už není zapotřebí čekat na poslední neděli, zboží je dost, ale tradici vyrazet poslední předvánoční neděli nakupovat mnozí udržují.

Karla Klečková

Světcí a světice v prosincovém kalendáři a lidové obyčeje

Svatá Barbora. Otec ji zavřel do luxusně vybavené věže, aby ji chránil před svody světa. Tajný křesťan, který byl sloužícím jejího otce, zavlého odpůrce křesťanů, ji přivedl ke křesťanství. Nezřekla se ho ani při mučení a nakonec byla pro víru stata.

V předvečer jejího svátku 4. prosince chodily po domech Barborky — ženy a dívky oděné do bílých šatů se závojem přes obličej. Z košíku podělovaly děti sladkostmi, zároveň metličkou hrozily dětem zlobivým. Svůj příchod do domu ohlašovaly zvoněním nebo boucháním na okno, někdy jen potichu vešly. V mnoha zemích se řezou větvičky, stejně jako u nás, které se v teple nechají vykvést. Svátá Barbora je patronkou havířů, barabů.

Svatý Mikuláš. Ke svatému Mikuláši patří neodmyslitelně štědrost. Ta vychází z legendy o obdarování tří dcer zadluženého otce. Ve střední Evropě se postava sv. Mikuláše nespojuje s vánoční nadílkou jako v jiných zemích — Anglii, Švédsku, Spojených státech a dalších. Svatý Mikuláš obdarovává v předvečer svého svátku 6. prosince děti, a to hlavně sladkostmi, ovocem, ořechy, ale také někdy přidá kousky uhlí nebo shnilé brambory — to dětem zlobivým. Ve středověku se svatý Mikuláš spojoval s bohatstvím, proto obchodníci uzavírali v tento den složité obchody. Kdysi se také ve městech konaly mikulášské trhy. Prodávaly se na nich marcipánové figurky v podobě Mikuláše, čerta, také miminka a zvířátek. V současné době mnohá města tuto tradici obnovila.

Spolu se svatým Mikulášem někde nadělovala **Matička**. Tento zvyk byl znám například ve Slezsku. Vzpomínala ho moje maminka, která pocházela z Opavska. Ale Matička prý kdysi děti obdarovávala také u nás. Na Horním Sklenově se pekly figurky z preclíkového těsta ve tvaru matiček, čertů, miminek. O rychaltické pouti na svatého Mikuláše se figurky prodávaly u kostela.

Svatý Ambrož. Jeho svátek se připomíná 7. prosince. Byl biskupem, řadí se k velkým církevním učencům, sepsal mnohá mravoučná díla, uspořádal liturgii.

S jeho svátkem se kdysi pojil zvláštní obyčej, dodržovaný na vsích v některých krajích. Jeden muž se přestrojil za svatého Ambrože — oblékl se do bílé košile, na hlavě měl černou špičatou čepici se závojem přes tvář. V ruce měl dlouhé koště z prouti polepené papírem. Za soumraku se děti shromáždily před kostelem a pokřikovaly na něj. Amrož je honil a hrozil výpraskem. Občas z uzlíku utrousil cukrovinky, které děti obratně sbíraly, přičemž dávaly pozor, aby je Amrož nevyplatil.

Svatá Lucie. Její svátek připadá na 13. prosinec. Je považována za patronku slepců, nemocných dětí, sklenářů, nožířů a také švadlen. Jako atributy k ní patří kříž, chochoděň, svítlna, kniha, palma, meč nebo dyka. Český lid ji dříve považoval za ochránkyni proti čarodějnicím. V našem kraji prý hos-

podyně věřily, že své rejdy čarodějnice právě o svátku Lucie provádějí na blízkém Radhošti.

Svatá Lucie je vedle svaté Agáty nejslavnější sicilská mučednice; mučednickou smrt podstoupila nejspíš za císaře Diokleciána roku 304. Její život i martyrium byly legendou zkrášleny, ale její historičnost je ověřena objevením jejího hrobu v Luciině katakombě v Syrakusách. Jméno Lucie, odvozené od slova lux, světlo, jí vyneslo pověst, že uzdravuje oční nemoci; obrazy znázorňují světici s jehlicí, na níž má oči nabodnuty; i to se váže k legendě, kde jí byly oči vyloupnuty.

V minulosti se k tomuto svátku pojil obyčej — chodění Lucek, které prý v obydlích kontrolovaly čistotu a pořádek. Na Lucii se nesmělo přist, na Valašsku vynášely dívky a ženy kolovraty ze světnice na půdu.

Svatý Štěpán. Jeho svátek připadá na 26. prosinec, je patronem jáhnů, koní a kočích, zedníků. Jeho atributy jsou kameny, také palmová ratolest. Žil v 1. století. Mučedníka Štěpána známe jen ze Skutků apoštolů. Byl prvním ze sedmi jáhnů mladé křesťanské církve. Štěpán se velmi brzy věnoval kazatelství. Za svá kázání byl pronásledován Židy. Vyveklí ho za zdi Jeruzaléma a kameňovali. Svatý Štěpán, o němž se mluví jako o prvomučedníku, zahynul mezi rokem 36—38.

Na svatého Štěpána se chodilo na koledu, na rodinné a přátelské návštěvy.

Svatý Silvestr. Narodil se koncem 3. století v Římě. Pro svou víru byl pronásledován. Roku 311 se stal papežem — v té době bylo povoleno křesťanství. Svatý Silvestr vydal jako papež mnohá nařízení o církevních obřadech a liturgii.

Kdysi se svátek svatého Silvestra nespojoval s koncem roku, ani se k němu nevázaly žádné zvyky. Až teprve od středověku se 31. prosinec zařadil do cyklu oslav. Byla to hlavně návštěva kostela s poděkováním za uplynulý rok a modlitbou, aby i ten rok příští byl dobrý. Jinde se ale bujaře oslavovalo. I s tímto svátkem se spojovaly pověry — například hospodyně se varovaly přes silvestrovskou noc sušit prádlo. Každý se snažil na Silvestra co nejdříve vstát, aby tak

vstával po celý následující rok, posměch v rodině sklídl ten, kdo se z postele vyhrabal poslední. V některých domácnostech se na silvestrovskou večeři připravovaly stejné pokrmy jako na večeři štedrovečerní. V některých našich krajích chodily o sv. Silvestru po domech „ometačky“ — černě oděné chudobné ženy, na hlavách měly bílé šátky. Třikrát zakleply, vešly dovnitř a aniž promluvíly, třikrát ometly plotnu husím křídlem se slovy: „Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého“. Tím mělo být zabráněno tomu, aby na plotnu nepřišlo nic nezdravého. Potom popřály hospodáři a dostaly almužnu.

(Čerpáno z knihy Církevní rok a lidové obyčeje)

Karla Klečková

Novoročenky

Od středověku posílaly městské rady pozdravy i dary spřáteleným městům. Přání vrchnosti i městské či obecní radě a příznivcům posílali také učitelé. Byla to přání ve verších, malované a říkalo se jim minucí. Když učitelé nestačili sami všechna přání vyrobit, nutili pomáhat při psaní a malování žáky. Toto využívání žáků bylo zakázáno tereziánským patentem. Ve třicátých letech 19. století hrabě Karel Chotek zavedl, v podstatě obnovil, zaslání novoročenek. Tento pěkný zvyk s udržuje dosud.

Karla Klečková

Aktuálně k reformě veřejných financí (8.)

Soubor schválených zákonů v rámci reformy veřejných financí se dotkne tou či onou měrou každého z nás. V závěrečném dílu našeho seriálu statí se věnujeme především změnám v daních z příjmů fyzických osob, poplatníků s dětmi.

CO LZE ZJISTIT Z NÁVRHU STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR NA PŘÍŠTÍ ROK?

I když definitivní podoba zákona o státním rozpočtu ČR na rok 2005 bude přijata po uzavěření tohoto čísla Hukvaldského občasníku, jeho základní parametry jsou známé již dnes a nejsou zrovna lichotivé. Schodek rozpočtu má být okolo 95 miliard Kč a jednoduchým výpočtem zjistíme, že daňová kvóta se bude pohybovat okolo 41 %. Tato hodnota znamená, že 41 haléřů z každé koruny v naší peněženke prošlo tak či onak státním rozpočtem a „sáhla“ si na ni státní administrativa. Další interpretace může být taková, že zaměstnanec s průměrnou mzdou pracuje do přelomu května a června pro „stát“, teprve potom pro „sebe“.

Jelikož se však jedná o vánočně laděné číslo občasníku, pojďme si vysvětlit spíše pozitivní změny.

Změnou asi nejvíce pocítenou bude možnost společného zdanění manželů a zrušení odpočitatelné položky na dítě a její nahrazení daňovým zvýhodněním ve výši 6 000 Kč. První opatření bude výhodné pro manželé s rozdílnými příjmy (tedy i pro případ mateřské dovolené). Spočívá v tom, že příjmy manželů se v daňovém přiznání sečtou, vydělí dvěma a daň se vypočte z každé poloviny, což při progresivní sazbě daně bude znamenat menší celkovou daňovou povinnost. Podle druhé legislativní změny si bude moci poplatník odečíst měsíčně od samotné daně 500 Kč (v současnosti to bylo 2 130 Kč, ale od daňového základu). V případě, že by měl tak nízkou daň, že by této výhody nemohl využít, finanční úřad mu doplatek do šesti tisíc vrátí. Zákonné usta-

novení tak zrovnoprávní daňovou úlevu na dítě pro všechny typy poplatníků.

Pro bližší informaci a také možnost si spočítat, jak na tom vaše domácnost vydělá, doporučujeme nahlédnout na úvodní webovou stránku Ministerstva financí: www.mfcr.cz, kde se kliknutím na „Daňová kalkulačka“ a zadáním vstupních dat dostanete ke konkrétním závěrům o výhodnosti či nevýhodnosti společného zdanění a daňového bonusu pro vaši rodinu.

Pro ověření vašich znalostí působení různých změn daňových předpisů jsme pro vás připravili následující příklad s možností pozdního vánočního dárku! Pokud jeho správné řešení zašlete (pouze poštou) do konce tohoto roku na adresu redakční rady (a pokud se na vás usměje při losování štěstí), získáte knihu „Daňové teorie s praktickou aplikací“ v hodnotě 450 Kč!

Jste ministrem financí státu ALFA. Ve státě ALFA existuje jen jedna daň, která se vybírá podle následujícího principu:

- základ daně je 85 % příjmu;
- nezdanitelná částka (odčitatelná od základu daně) pro každého poplatníka je 100 jednotek;
- sazba daně je lineární ve výši 30 % upraveného základu daně (tj. sníženého o nezdanitelnou částku).

Jako ministr chcete nahradit nezdanitelnou část základu daně slevou na samotné dani, zároveň však nechcete připsat, aby daň byly povinny platit osoby, jejichž daňová povinnost dosud nedosahovala 100 jednotek.

Spočítejte, jaký může mít maximálně vysoký daňový základ poplatník, aby nemusel platit daň.

Jednotlivé části seriálu:

1. Jak zrušit firmu (Hukvaldský občasník 5/2003)
2. Jak se změny v DPH v roce 2004 promítnout do rozpočtu domácností (6/2003)
3. Jak uplatňovat částky snižující daň z příjmů (1/2004)

4. Stát přeje: „Na zdraví!“ ...aneb jak přijít k 10 milionům (2/2004)
5. Jak je to vlastně s daněmi v Evropské unii (3/2004)
6. Jaké budou daně k ochraně životního prostředí (4/2004)
7. Budou obce (potažmo i Hukvaldy) plátcí daně z přidané hodnoty? (5/2004)
8. Co lze zjistit z návrhu státního rozpočtu České republiky na příští rok (6/2004)

Jan Široký, e-mail: jsiroky@mmo.cz

Kambodža

Moje kamarádka se rozhodla své kulaté narozeniny oslavit netradičně v nějaké exotice a já jsem se rozhodla, že poletím s ní. Přestože vlastním cestovní kancelář, rozhodly jsme se cestu zorganizovat si samy letět s batohy. Vybraly jsme si Kambodžu a krátký pobyt ve Vietnamu v Saigonu. Naše cesta trvala 18 dnů. Na cestu jsme se vybavily snad nejlepším průvodcem, který existuje, a to z edice Lonely. 15. listopadu jsme odletěly přes Kyjev do Bangkoku ukrajinskou leteckou společností, která měla nejvýhodnější ceny. O Thajsku se nebudu dlouze zmiňovat, to je v dnešní době již docela známou zemí. Zdržely jsme se 2 noci, zakoupily si letenku do Siam Reapu a odletěly necelých 300 km zahájit pobyt v Kambodže návštěvou nejznámějších památek jihovýchodní Asie — chrámových komplexů — Angoru. Z Thajska do Kambodži se dá

samozejmě cestovat i autobusem, ale po překročení kambodžské hranice se velice zhoršuje cesta, jedná se o oblast zdevastovanou v období vlády Rudých Khmerů. Po příletu do Siam Reapu jsme prošli rychle pasovým a celním odbavením. Bylo vidět, že toto malé letiště je zvyklé na to, že sem přilétá každodenně mnoho letadel. Příjemně nás překvapilo počasí — bylo samozřejmě horko, přestože bylo teprve 9 hodin ráno, ale nebyla tady taková vlhkost jako v Bangkoku. Přes internet jsme měly zarezervovaný pokoj s koupelnou za neuvěřitelných 5 USD za noc, a v ceně byl dokonce bezplatný odvoz do hotelu. Opravdu na nás čekal „tuktuk“ — k motorce připojený dvoukolový vozík. Usměvavý Kambodžan nám naložil batohy a už jsme uháněly do města vzdáleného asi 7 km. Náš pokoj nebyl nijak přepychový, ale my jsme jej chtěly stejně jen na přespání. Po rychlém osvěžení jsme si šly vyjednat dopravu k chrámům. Světově známé chrámy v Angoru, postavené v 9.—13. století, představují jeden z největších architektonických úspěchů lidstva. Z Angoru vládli khmerští králové své obrovské říši, která sahala od cípu dnešního Vietnamu severně k Yunnan v Číně a od Vietnamu západně k Bengálskému zálivu. Asi 100 chrámů tvoří posvátné jádro rozsáhlého správního a náboženského centra. Po úpadku khmerské říše na konci 13. století upadl Angor v zapomnění a postupně zarůstal džunglí. Znovu byl objeven v 60. letech 19. století. Brzy byl zahájen výzkumný program, který až na válečné období, trvá do dnes. O jednotlivé chrámy se starají archeologické výpravy různých zemí. Domluvily jsme si s naším „tuktukářem“ cenu na 2 denní prohlídku chrámu. Před vjezdem do celého komplexu jsme si zaplatily předraženou vstupenku — 40 USD na tři dny. Soukromou koncesi na prodej vstupenek má ropná společnost Sokimex, a tak jen malá část ze vstupného jde na udržování samotných chrámů a bohužel dosti značné peněžní částky do kapes ropné společnosti a politiků, kteří ji podpořili. Samozřejmě že bylo nemožné, abychom navštívily všech 100 chrámů, a tak jsme se soustředily na ty nejznámější. Jako první jsme navštívily buddhistický chrám ze 12. století Ta PROM. Oproti ostatním významným pa-

mátkám v Angoru se tento chrám neopravuje a je ponechán napospas divoké přírodě. Uvnitř jsme procházely bludišti úzkých chodeb a rozpadajících se kamenných staveb, které jsou chapadlovitě obtočeny kořeny starých stromů. Kdysi takovouto stavbu udržovalo neuvěřitelných 80 000 lidí. Když jsme stavbu opustily vrhli se na nás prodejci suvenýrů, pohledů a nápojů. To jsme si daly naše první kokosové mléko. Obratná žena osekala zelený obal a udělala do kokosu menší díru. Ořechy byly podstatně větší, než na jaké jsme zvyklí u nás, a jsou pěstovány právě pro chladné osvěžení. Samozřejmostí je v Kambodži smlouvání. Platily jsme dolary, než se nám podařilo vyměnit reály. 1 USD byla 4000 reálů. Bylo velké horko a tak cesta od jednoho chrámu k druhému otevřeným „tuktukem“ byla také osvěžující. K nejznámějším a jistě také nejnavštěvovanějším chrámům patří Bayon. Po mnoha příkrých schodech jsme vyšplhaly do třetího patra a prohlížely 54 věží. Každá z nich je ukončena ledově se usmívajícími tvářemi Avalokitesvary. Takovýchto tváří je tady více než 200 a ať již z blízka nebo z větší dálky působí úchvatným dojmem. Poslední návštěva tohoto dne patřila chrámu Angor Wat, který mnozí považují za jednu z nejnápaditějších památek, které kdy lidstvo vytvořilo. Chrám je obklopen obrovským vodním příkopem o obdélníku 1,5x1,3 km. Centrální chrámový komplex tvoří 3 patra, třetí je 55 metrů od země. Opět velice příkré schody. Pochopila jsem, proč kamarádka chodila usilovně na spinning, protože mne už docela bolely nohy. Do 3. patra jsem tedy nešplhala a neviděla prý úchvatný západ slunce, který kamarádka pozorovala shora. Byl to nabitý den a ještě vůbec nekončil. V našem penzionu jsme si daly výbornou večeři a pak zakusily pravou kambodžskou masáž. Naše unavené údy byly masírovány slepými masérkami, to je celkem v Kambodži i Vietnamu obvyklé, že takto postižení lidé si vydělávají na živobytí. Masáž se nám zalíbila, a tak jsme během naší cesty byly masírovány ještě 6 krát a pokaždé to bylo jiné, ale vždy příjemné a velmi levné. Obvyklá cena kolem 3 USD na hodinu. Dalšího dne jsme se vydaly na větší okruh zhruba 70 km po chrámech. Projížděli jsme typickými kam-

bodžskými vesnicemi s domy na kůlech (ochrana před záplavami). Pod domy zavěšené houpačí sítě, kolem pobíhající kuřata a děti, pasoucí se bývali, kolem cest je vystaveno na prodej ovoce, košíkářské výrobky... To vše pod palmami, banánovníky a dalšími stromy. Prohlídka tohoto dne vyvrcholila návštěvou Angor Thomu, kde k největším zajímavostem patří 350 metrů dlouhá Sloní terasa. Zcela zničené výstupy a sestupy v chrámových komplexech jsme se vrátili do hotelu. Dlouho jsme odpočívat nevydržely a vydaly se na noční trh. Typické suvenýry této oblasti jsou různé dřevěné výrobky, také my jsme neodolaly. U trhu jsme se poprvé setkaly s žebrajícími dětmi a také invalidy. Byli vděční za sebemenší obnos. 20. listopadu jsme opět brzy vstávaly. Čekal nás dlouhý přesun až k moři do Sihanakvillu. V penzionu jsme si objednaly přepravu lodí do Phomphenu. V 6 hodin ráno nás odvezli do přístavu na jezeře Tonlé Sap. Je to největší kambodžské jezero. Nastoupily jsme na raketu ruské výroby, která měla již své lepší období za sebou. Dostaly jsme radu, že nejlépe je cestovat na střeše, hned za kapitánským můstkem, což se nám osvědčilo. V podpalubí byl totiž mnohem větší hluk a také to tam příliš nevonělo. Na celou palubu kromě míst za můstkem stříkala zase vodní tříšť. Cesta trvala asi 5 hodin a opravdu nebyla nijak pohodlná. Po souši to má ale být ještě horší. Po příjezdu do Phomphenu už na nábřeží čekali nadháněči, kteří nám chtěli nabídnout nějaké ubytování. My jsme se nechaly dovést na autobusové nádraží, kde jsme zjistily, že poslední autobus této společnosti do Sihanukvillu už odjel. Tak opět smlouvání a vyrazíme taxíkem na dalších 230 kilometrů. Ubytování nacházíme v malém hotýlku nedaleko moře. Hotel má přátelskou atmosféru, velmi nízké ceny. Nabízejí tady také jako službu praní prádla, což jsme přivítaly a nechaly si vyprat naše svršky. Na večeři jsme si daly výborně upravené ryby. Neděli jsme prožily v pohodě u Jihočínského moře. Nejbliže našemu ubytování byla pláž Victoria Brach. Velké slunečníky částečně zastíněné stromy na polo-prázdné pláži, sněhobílý písek, moře teplé snad kolem 30 stupňů, pohoda.

(2. část v příštím čísle)

Mgr. Šárka Polochová

MUZEUM BESKYD FRÝDEK-MÍSTEK
zve Vás a Vaše přátele na výstavu

Náš Leoš Janáček

Život a dílo slavného hukvaldského rodáka

Vernisáž výstavy ve čtvrtek 16. prosince 2004
v 17 hodin ve výstavních síních frýdeckého zámku
V programu vystoupí cimbálová muzika Kořata
z Frýdlantu nad Ostravicí, primáška B. Marcaníková

Výstava je realizována za laskavého přispění Nadace Leoše Janáčka

Výstava potrvá do 30. ledna 2005

Otevřeno: po, út, st 8.00-12.00, 12.30-16.00 hodin,
čt 8.00-12.00, 12.30-17.00, so, ne 13.00-17.00 hodin

Nepřehlédněte

Uzávěrka 1. čísla Hukvaldského občasníku roku 2005 bude 16. února 2005. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člene redakční rady nebo na e-mail karlakt@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polachová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 14. prosince 2004. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrábí tiskárna *Beatris*, Dobrá.